

כל כנויי פרק ראשון נדרים

רע"י

מסורת הש"ס

(א) לקמן חז: (צ"ה לע.).

הגהות הב"ח

חרס המודר אסור. וואס האט דאס
אמר שאזי אונזר לך חרס וואס היי
אסור אלס המודר וואס שטיין: **כנון**
(אודערמערס). דערמאנט אלס ענין אלס
אלס סאמא. דאס פארש וואס ענין
אלס מוז שטיין אסורין: **דיין סא**
דענין אסורין. דאמער פערזענלע
עליין וואס ענין אלס סאמא דאמער
הייני עליין וואס וואס וואס ענין אלס
וואס שטיין אסורין אלס דאס דאמער
שטיין אסורין מודר
מקור אלס אסור:

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible][illegible]

היה ע"פ חז"ל אפי"ן
המחשבות הלזן חשבו
למסור נפשו על חבירו
היה לו תלמודא ומוסר
והפליט ע"פ חז"ל חסד
בגד דרש"י וזאת ע"פ א"א
כל א"א חסד נעלם

[illegible]

אבל אמר מודרני הימך לחודיה שניהן אסורין
כ"ה הא דאמר ר' יוסי בר' חנינא מודרני הימך
שניהן אסורין ^התנן הריני עליך חרם המודר
אסור אבל מדיר לא כגון דפריש ואת עלי לא
את עלי חרם הגדר אסור אבל מודר לא כגון
דפריש ואנא עלך לא אבל סתמא מאי שניהן
אסורים הוא מדקתני סיפא הריני עליך ואת
עלי שניהן אסורין הדין הוא דשניהם אסורין
הא סתמא הוא אסור וחברו מותר אלא הכי
אתמר דר' יוסי בר' חנינא מודר אני לך
שניהם אסורין מודרני הימך הוא אסור וחברו
מותר והא מתניתין דקתני הימך ואוקימנא
למתניתין לשמואל בכולן עד שיאמר שאני
טועם לך ושאי אוכל לך הוא דאסור
וחברו מותר אבל במודרני הימך שניהם
אסורין אלא מעיקרא דשמואל הכי איתמר
מעמא דאמר שאני אוכל לך ושאי טועם
לך הוא דאין הוא אסור אלא באכילה הא
מודרני ממך אסור אפילו בהנאה אי הכי
לימא שמואל הכי ואם לא אמר ^הא לא
שאי אוכל לך ושאי טועם לך אין אסור
אלא באכילה אלא הכי איתמר מעמא דאמר
שאי אוכל לך ושאי טועם לך הוא דאסור
אבל אמר מודרני הימך לא משמע דאמר
אסור מאי מעמא מודר אני ממך ^הלא
משמעניא בהדך משמע מופרשני ממך דלא
עבידנא עמך משא ומתן משמע מרוחקני
ממך דלא קאימנא בר' אבות דילך משמע
לימא

מזר דלג מישפטי צהדיה
מזפרשני ממך דלג אמר
רש מיני מרוחקי ממך
ומע ולא דמדיר מאכילתו:
לימא

הוא לא צריך להיחשב לאחד מהמקרים הנ"ל, שכן הוא לא נובע משינוי במצב הכלכלי של המדינה, אלא משינוי במצב הכלכלי של האזרחים.

[illegible]

לא באכילה הא אחר הכרח תודרני
 דיה הילוך נראה דהכי גרסי' ואם לא אחר שאני אוכל כך שאני טועם כך אפי'
 שאני אוכל כך וגם לזכר עמו מותר שאינו מוכיח לזה יותר מלזה ולא הוי די'
 לא הויין דים פ' מדלא אפי' כמודרני ממך אסור הנאה מכלל דלמ"ד הויין

ה'רצ"ז

עין משפט
נר מצוה

י"ח א מ"י פ"א מהל'
נדריס הל' כג סמג
לאין רמב טוש"ע ירד ס'
רו סעי' א ב וע"ש:

מִזֶּמֶר רַע"י

הריני עוזר דורם. נכני
יחי עזר חרס (לפני)
המורד אסור. מי
שכח עליו הנדל אסור,
השטח כמו שער אדור,
דקין ממוני עזר הקדש
(בצ"ה 4, 57) אל המדי
מומר (לפני 1704) חרס.
אז עלי חרס. מי
קחמל עליו חרס ממנו
לא יקח חרס חרס שני
לנדר חרס, חלק חרס
השטח כח חרס.
דכח לא יח דכר, חרס
הוא לאסור עזר נכח
מכר (בצ"ה 4, 57) לא
משמע דאסור אסור.
לא משמע דאסור אסור.
למחר דכר, דלמח לא
משמע דכר משמע
(דאסור משמע).

תוספות

[illegible]

שמואל וכולן אסור בהנאה
ואפי' בהנאה. לישנא עד
לדבריו אסור טפי ויש ספרים
העליל דשמואל אסור
אסוריה' אלא הכי איתבאר
מזכרתי וקשה דבבבלי
לעיל נזכר נזכר אלא
הוא דבבבלי נזכר
לא היין ידים: